

[Christmas Møller.]

enestaaende Bemyndigelse, som der her er Tale om. Jeg kan da heller ikke tænke mig andet end, at den højtærede Minister aldeles ikke selv har troet, at han kunde faa nogen saadan, og det er lige saa godt straks at indlede med at sige, at med vor Medvirken faar han det ikke.

Hvis man nu ser paa den Politik, der igennem godt et Aar siden Loven af 29. September er ført her i Landet, og ser paa de Valutalove, der er blevet gennemført af den nuværende Handelsminister, saa er Forholdet dette, at bortset fra Retsforbundets 3 Medlemmer er samtlige andre Partier hver eneste Gang naaet til Vejs Ende i det store og hele, naaet til Enighed om de Valutalove, der er blevet gennemført. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at nu blev Rigsdagen — og her tænkte han vel i ganske særlig Grad paa Oppositionspartierne — sat paa Prøve, nu var Forholdet dette, at Oppositionspartierne, som altsaa for det ene Partis Vedkommende bestod Prøven i Gaar, blev sat paa Prøve i Dag og i de nærmest kommende Dage. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg tror jo, at det ærede Medlem skal være klar over, at det er Regeringspartierne og Regeringen, som bliver sat paa Prøve i denne Sag, og det Spørgsmaal, der stilles dem, er dette, om de overhovedet ikke vil være med til at opfylde den gældende Lovs § 7, om de overhovedet ikke vil være med til at føre hele den Lovgivning, der har været paa dette Omraade, videre, føre den videre i Retning af den Afvikling, ja, oven i Købet den fuldkomne Afskaffelse af Valutacentralen, der er stillet i Udsigt, men vil bryde dette brat af og føre Landet ind i en anden og en ny Politik.

Det, Regeringen har stillet Forslag om, er, at Rigsdagen halvandet Aar frem i Tiden skal give den højtærede Handelsminister et faktisk Diktatur, at den ikke blot med Hensyn til Indførsel af Varer her til Landet, men i Virkeligheden paa alle Omraader skal lægge Handel og Produktion ind under den højtærede Ministers Myndighed, thi den Forhandling, som der er Tale om i Lovforslaget, en Forhandling, som skal finde Sted med et Udvalg, som nedsættes af Erhvervsorganisationerne, og med Rigsdagens Valutaudvalg, kan den højtærede Minister jo se fuldkommen bort fra. Jeg kan ikke sige andet end, at i hvert Fald det sidste halve Aar viser, at den højtærede Minister virkelig paa eet Punkt er blevet ganske fremragende, og det er med Hensyn til at se bort fra Forhandlinger, der

skulde føres med det Udvalg, der er nedsat, og fra de Bestemmelser, som Ministeren gennemførte.

Den Valutapolitik og den Importbegrænsningspolitik, som har været ført i dette Land i godt et Aars Tid, har jo, saaledes som det ogsaa fremgik af de Taler, som de to foregaaende ærede Ordførere har holdt, drejet sig om to store Spørgsmaal, som ogsaa jeg, inden jeg gaar over til at tale om enkelte Bestemmelser i Lovforslaget paa mit Partis Vegne, gerne vil gøre nogle Bemærkninger om. Disse to Poler, hvorom hele Valutapolitikken har drejet sig, har været dels Spørgsmaalet om Kronens Kurs, og hvilke Foranstaltninger af egentlig valutamæssig Karakter der skulde træffes, og dels Spørgsmaalet om, hvilke importbegrænsende Foranstaltninger der skulde træffes her i Landet.

Med Hensyn til Kronepolitikken, saaledes som den har været ført i det sidste Aars Tid, og saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu skildrede den, ogsaa for det konservative Folkepartis Vedkommende, vil jeg for mit Partis og mit eget Vedkommende sige, at jeg stempler det som fuldkommen urigtigt, at der her i Tinget eller i Valutaudvalget har været givet Anvisning paa eller fremsat Ønske om, at der her i Landet skulde føres en Kronepolitik, som slog den danske Krone ned.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved, at naar vi i Maj Maaned arbejdede os frem til Enighed, gjorde det konservative Folkepartis Repræsentanter i Valutaudvalget et ikke ringe Arbejde herfor. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved, at det Spørgsmaal, som opstod i Maj—Juni Maaned efter Valutalovens Vedtagelse i Maj, i første Række var dette, at Tvangsaflæveringen af fremmed Valuta skulde bortfalde, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Regeringen og andre havde overhovedet ikke været nødt til at komme ind paa Forudsætningerne, de kunde have ladet Tvangsaflæveringen bortfalde med det samme; Begivenhederne faa Maaneder senere viste jo, at Tvangsaflæveringen kunde ophæves.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen retter det Angreb paa det konservative Folkeparti — jeg maa maaske sige i ganske særlig Grad paa mig —, at der blev fremsat en Udtalelse om, at Kronkursen skulde slækkes, indtil Tvangsaflæveringen bortfaldt, kan han ikke være uvidende om, at Kravet og Ønsket derom ikke var begrundet i et Ønske om at slaa den danske Krone ned. Det ærede Medlem Hr.